

pen, dan kan de EEG, noch de lidstaten onmogelijk het betreffende hoofdstuk in het Zeerechtverdrag tekenen, omdat dat zou indruisen tegen het Verdrag van Rome en tegen «Verordening no 2140/70 van de Raad van 20 oktober 1970», waarin regelen zijn gesteld, houdende dat de lidstaten vrije toegang hebben tot elkaars wateren en tot elkaars visgronden. Nu is die clause niet vergeten en wordt ze niet vergeten. Reeds in de voorstellen, die in Caracas zijn ingediend, was op verzoek van de leider der Nederlandse delegatie, prof. W. Riphagen, en artikel ingebouwd, op grond waarvan douane-unies t.a.v. de visserij hun eigen rechtregels zouden kunnen blijven toepassen. Een dergelijke clause moet er nu weer komen. En om een optimale kans te hebben dat deze clause ook zal worden aanvaard, zal op verzoek van prof. Riphagen een clause worden geformuleerd in meer algemene termen, die verkoopbaar is aan de andere 14 delegaties, en in het bijzonder aan de douane-unies, die over de hele wereld verspreid zijn en waarvan de vertegenwoordigers, althans van de leden, ter Conferentie aanwezig kunnen zijn.

Laatstgenoemd besluit werd genomen door de delegatieleiders op de eerste vergadering, die in Genève in het kader van de EEG werd gehouden. Bovendien bleek op die vergadering een grote mate van overeenstemming t.a.v. een aantal principes, die als uitgangspunt moeten dienen voor het beleid van de lidstaten met betrekking tot de visserij in de Conferentie.

Tot daar de heer Thurmer in deze voor ons allen zeer belangrijke aangelegenheid.

Wij hopen onze lezers volgende week bij de terugkeer van onze ambtenaren hierover meer te kunnen meedelen en komen dus stellig op de besluiten (zo er genomen worden) van Genève terug.

— P.V.

DIEFSTALLEN IN DE VISMIJN

Al is het dan al enige tijd geleden dat er nog diefstallen vermeld werden in de krant, het is daarom nog niet zo dat er niet meer gestolen wordt. Verleden week zelfs weer erg veel. Vis die pas verkocht werd en waarvan de koper nog niet de tijd had om ze op te halen en weg te voeren, verdween met bennen tegelijk. Drie manden rog van de een, een koop tarbot (aan meer dan 200 fr het kg) van de ander, een ben platvis van een derde koper, enz. Hoe dat dogelijk is mag Joost weten in elk geval, zij die ze meepikten hebben zich niet kenbaar gemaakt nadat door de marteliding gevraagd werd of dikwijls niets per vergissing weggenomen was. Men gelooft daar nog in Sinterklaas. In elk geval is het zo dat een even scherpe controle na de verkoop als ervoor misschien baat zou bijbrengen. Ook het weren van al diegenen die er niet nodig zijn zou al een eerste stap kunnen betekenen. Het Paasver of heeft alleszins veel toeristen in de mijn gebracht. Die kunnen er echter even goed na de verkoop toegelaten worden of anders alleen onder geleide. Het zijn wel die toeristen niet welke met bennen vis verdwijnen, ze maken toezicht echter moeilijker. Bovendien zorgen ze voor een portie lawaai meer en dit is er al meer dan genoeg.

AANVOER EN OPBRENGST OPNIEUW GEDAALD TE OOSTENDE OOK IN MAART GEEN VERBETERING

Wie gedacht had dat tijdens de maand maart een verbetering zou intreden voor de Oostendse visserij, had het mis voor. Inderdaad, de prijzen zijn voor de veel gebrachte soorten als kabeljauw, gul en schelvis weinig interessant geweest zodanig dat veel schepen lagere resultaten boekten dan normaal. Het is nu immers de beste periode van het jaar voor de middenslagvisserij. Ronde vis zou er moeten bij de vleet zijn, dat is niet het geval en bovendien krijgt wat gebracht wordt, erg matige prijzen. Voor schaarse soorten als rog, tarbot, griet, steenschol en de laatste weken ook heek, worden wel hoge prijzen betaald.

De aanvoer daalde in maart van 2.292.525 kg. naar 1.851.903 kg. hetzelfde met 440.622 kg. Dat is een hoeveelheid die kan tellen. In vergelijking met maart 1973 zelfs een vermindering met 500.000 kg. De visserij gaat dus wel degelijk met reuzeschreden achteruit. Waar voorgaande jaren dit tekort nog werd goedgehaakt door hogere prijzen schijnt zulks dit jaar niet het geval te zullen zijn. In elk geval dan niet in maart waar de prijs amper het peil bereikte van verleden jaar : 25 fr.

Aangezien de prijs slecht, het peil van verleden jaar bereikte is de totale opbrengst aanzienlijk gedaald : 10.602.319 fr. minder. In plaats van 58 milj. 40.235 fr. slechts 47 milj. 437.916 fr.

De aanvoer werd voornamelijk gebracht van het Kanaal en van IJsland. Redelijk ruime vangsten van IJsland waardoor die schepen het, niettegenstaande de flauwe prijzen, nog behoorlijk deden.

De kanaalschepen deden het afwisselend goed en minder goed waarbij de grootte van de vangst tong en die van de rariteiten bepalend waren. Tongen zijn inderdaad redelijk duur geweest met toch af en toe wel scherpe dalingen en stijgingen. Voor tarbot werd een onverwacht hoge prijs betaald : tot bij de 290 fr.

Vreemde vis hebben we bijna niet gezien, er werd slechts voor 16.270 fr. verkocht tegen 1.870.649 fr. verleden jaar. Geen enkele IJslander dus dit keer, al is het er wel een paar keer dicht bij geweest.

De opbrengst van de deelval op naam is ook met 2/3 teruggevallen van 324.300 fr. op 123.605 fr. Er was wel meer geschatte vis, daartegenover staat dat er helemaal geen vis van de kustvisseren in de vismijn werd verkocht. Die 286.075 fr. vis zijn dus wel een onwaarschijnlijk laag bedrag voor al die schepen samen.

STEEDS VERDER

ACHTERUIT

Na drie maanden ziet het er bepaald bedenkelijk uit, dit voor hen die het nog niet wisten. De opbrengst is met bijna 31 miljoen teruggelopen en de aanvoer vermindert met 866 ton. Op een kleine aanvoer als de onze is dat een cijfer dat zou moeten doen nadenken.

Toch lijkt er de laatste tijd weinig belangstelling te bestaan voor volksoorten als kabeljauw en schelvis. Waarschijnlijk zullen die dan te veel aangevoerd worden in het buitenland. Anders is het nauwelijks mogelijk dat in maart amper 25 fr. het kg. bekomen werd voor die soorten. Men heeft toch steeds beweerd dat er een groter visverbruik was, dus zal het wel buitenlandse vis zijn die men verbruikt. De prijzen worden immers al lang niet meer in de Oostendse

vismijn bepaald (als dat dan al ooit zo geweest is). Het moet dus stormen zodat er in het buitenland bijna geen vis gebracht wordt, wil men hier renderende prijzen halen. Dit dan steeds voor de meest gebrachte soorten als kabeljauw, gul en schelvis.

Al met al kregen we na 3 maanden in 1974 juist geteld 5.367.816 kg. vis voor 138.056.777 fr. De gemiddelde prijs zakte ten overstaan van 1974 van 27 fr. naar 25,70 fr. Geen reden tot juichen dus.

Weinig en dure garnaal in maart te Oostende

De kustvisserij moet in maart niet hoog van de toren blazen. De vangsten van de garnalvisseren zijn zeer klein geweest en van de vissers hebben we helemaal niets gezien. Tenzij wat geschatte vis, hoofdzakelijk bot, platjes en schar. Sommigen slaagden erin ook wat tong te laten schatten. Werd vroeger de garnaal verkocht aan de trap dan wordt er nu al vis van de kustvisseren aan de man gebracht.

De garnaal is erg schaars geweest, in totaal maar 14.803 kg. wat toch weer 10.075 kg. minder is dan verleden jaar in de derde maand. De gemiddelde vangst per schip is gedaald van 94 naar 62 kg. iets wat wel gedeeltelijk goedgehaakt werd door de hoge prijzen. Gemiddeld werd immers 89,10 fr. bereikt tegen 61,9 fr. verleden jaar. Verschillende dagen werd voor garnaal meer dan 100 fr. het kg. betaald, de topprijzen noteerden we op de laatste dag van de maand : 172 fr. De 237 vangsten (37 minder dan in 1974) brachten 1.319.136 fr. op wat toch nog 222.1999 fr. minder is dan verleden jaar.

Een minder geslaagde maand dus voor de garnalvisseren.

Klenere aanvoer bracht meer op na 3 maanden

Alhoewel na 3 maanden in 1975 toch al 121 vangsten meer aangevoerd werden daalde de totale aanvoer van 62.278 kg. naar 45.811 kg. De veel hogere prijs heeft echter de opbrengsten toch nog over die van verleden jaar getild zodat 3 milj. 958.073 fr. bereikt werd in plaats van 3 milj. 938.876 fr. Daarvoor was het echter nodig dat de gemiddelde prijs steeg van 63,20 fr. naar 86,40 fr., een prijs die werkelijk zeer goed genoemd mag worden. De gemiddelde vangst is teruggevalen van 105 naar 64 kg. terwijl het aantal vangsten zelf steeg van 591 naar 712.

Het eerste kwartaal 1975 is dus alleszins niet schitterend geweest voor wat de vangsten aangaat. Hierover kunnen de vissers dus klagen. Van de andere kant waren de prijzen zeer hoog en dat was dan zeker minder prettig voor hen die de garnaal moesten kopen. Onder de 150 fr. het kg. zal wel niet veel garnaal te krijgen geweest zijn. Misschien gaat het de volgende maanden beter.

IJslander te Oostende

De S.170 Dagny komende van IJsland markte heden woensdag te Oostende met een vangst van 103.546 kg vis van uitstekende kwaliteit. Hij besomde hiervoor 1.843.729 fr.

Werden verkocht : 45.000 kg klipvis (rode bonen) 21.000 kg koolvis; 21.800 kabeljauw en 10.800 kg schelvis en totten; 5.000 kg varia, hetzij 2.076 bennen.

Naar we vernemen waren er opnieuw sommige reders tegen deze verkoop en was een telex gezonden om de verkoop van de vangst van dit schip te vernijden.

Groter dwaasheid kan niet begaan worden.

Dat dit alles ingegeven is uit zuiver eigenbaang, betekent, wanneer dit zo voortgaat, de volledige ondergang van de Oostendse markt.

De Openbare Overheid heeft de plicht er voor te zorgen dat er werkgelegenheid is, dat er meer vis op de markt komt, zodat de

handel kan werken.

Het gaat niet op in te gaan op het verzoek van enkele mensen die niet beseffen welke schade hun onbezonnen grillen berokkenen.

Anderzijds vergeet men dat ons akkoord met IJsland in november moet vernieuwd worden.

Wat zal men dan zeggen, zo ook onze vaartuigen uit IJsland verbannen blijven?

Wij menen dat de schepen van de vissershaven er is om werk te verschaffen, om de handel terug op gang te brengen, enz..... Een vergelijking maken van de prijzen van die vis en 't aangevoerde gewicht, zullen uitwijzen dat hier geen schade berokkend wordt.

Maandag vergaderde op het stadhuis een beperkte commissie. De ganse vishandel was er afwezig om hun advies te geven en 'n is het niet te verwonderen dat adviezen gegeven worden in strijd met de belangen van ALLE reders, vishandelaars en zij die er in werken.